

เทศน์อุบรมมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ศาสนากิจการบ้านการเมือง

เมื่อวานไปวัดนาคำน้อย ไปตามไถ่เรื่องสัตว์ในวัด ให้ กำแพงนี้มีคุณค่ามากที่เดียว สัตว์ในวัดจำนวนเท่าไร ๆ กำแพงก็น้ำหมด ปลอดภัยด้วยกัน ตามธรรมอินทร์ เมื่อวานนี้ เนื้อที่มี ๑,๓๑๕ ไร่หรือไม่ กำแพงรอบ สัตว์อยู่ในนั้นอาศัยปลอดภัย นกเปิดเวลานี้มีประมาณลักษณะ ๒๐๐ ถ้าหนาร้อนนี้นกเปิดจะมีน้อยมาก ถ้าหนาหนาวแล้วก็มา นี้ กำลังเริ่มมาแล้ว นี่พึ่งจะเริ่มน้ำหนาว นกเปิดเริ่มเข้ามาแล้วประมาณ ๒๐๐ กว่าร้อยนี้ ที่วัดนาคำน้อยนะ มันก็อาศัยอยู่นั้นกับพระ ส่วนปานี้เต็มไปหมด ปานมีทางออกทางเข้าได้สบาย วัดนี้อุดมด้วยปลา นกเปิด สัตว์บกมากเหมือนกัน หมูป่าเต็มไปหมด จึงได้วัดกวิจารณ์เวลา มันมากเข้า ๆ นี้ทำไง เลยติดต่อ กับท่านทุยไว้ ท่านทุยเป็นนักจับหมู เพราะท่านเคยเลี้ยงหมู

เหตุที่ท่านเลี้ยงหมูก็ไปจากเรานี่ ที่แรกเห็นมันหลายตัวนัก เรายังสนับสนุนให้เขามันน้ำ ราช่วยทางอาหารมัน เจ้ามากก็เพิ่มเข้า ๆ ขึ้นเป็นร้อย ๆ อย่างไม่ไหวทำไงต้องเอาไปปล่อย ปล่อยก็ไปปล่อยที่ทุ่งกระดัง ทาง อ.ภูเขียว ฝาก จ.ชัยภูมิ เข้าไปทางด้านทิศตะวันตก เป็นดงใหญ่ เขาเรียกทุ่งกระดัง เรายังได้ไปดูทุ่งกระดัง เอ้าอาหารไปให้พวงรักษาป่าด้วยนะ อาหารไม่ใช่น้อย ๆ ฟادرรถสิบล้อไปเลย ข้าว เครื่องกระป่อง เขาจะให้เราพักค้างที่นั่นกับเขาสักคืน เรายังพูดตีนจะ อู้ย อยู่นานแสนนาน เคยมีวัดมีว่าแล้วมาอยู่ที่นี่เหมือนมาตกลงรักทั้งเป็น ไม่เคยเห็นหน้าพระเลยว่างั้นนะ มาเห็นครูบาอาจารย์ทำไม้มันซุ่มมันเย็น ขออนิมนต์ให้พักที่นี่สักคืนหนึ่งก่อน อยากให้เราพักสักคืนอันนี้ได้ยินแต่เชื่อ วันนี้เห็นตัวจริง จะขอให้เราพัก อย่าง พักไม่ได้

นี่ล่ะที่ว่าไปดูทุ่งกระดัง เอ้าอาหารไปไม่ใช่น้อย ๆ นะ ข้าวสาร พวงเครื่องกระป่อง ฟadrเต็มรถสิบล้อ ๆ เข้าไปเลย เทเลยเที่ยว แล้วเข้าอนิมนต์ให้อู้ยนั้น เรายังอยู่ไม่ได้อีกแหล่ โถ น่าสงสารเขานะ เคยยิ่งแย้มแจ่มใส เข้ามาอยู่นี่เหมือนตกลงรักทั้งเป็น ตื่นตามาเช้ามองเห็นพระเจ้าพระสงฆ์ ได้ทำบุญใส่บาตรก็ชื่นใจ เขาว่าอย่างนั้นนะ มากอยู่นี่เหมือนตกลงรักทั้งเป็น ไม่เคยเห็นหน้าพระเลย พอดีวันนี้ท่านก็โปรดล่าม้าโปรดแล้วเป็นพระที่ได้ยินชื่อเสียงอยู่แล้วด้วย ยิ่งแนะนำให้ ไปอีกันนะ อย่าง เทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมพร้อมหมาโปรดวันนี้ แล้วอยากนิมนต์ให้เราพักค้างที่นั่น เรายัง อู้ย วันนี้ค้างไม่ได้ หากว่ามีโอกาสข้างหน้าข้างหลังแล้วค่อยมา เราว่างั้นนะ

เราไปดูทุ่งกระดังแล้วก็มานำออกท่านทุย ท่านทุยเก่งเรื่องจับหมู จับไปจนเกือบหมดนะ เพราะฉะนั้นจึงบอกธรรมอินทร์ให้ไปติดต่อ กับธรรมทุย เรื่องจับหมูนี้ไม่มีใคร

สู้ได้ แต่เรื่องจับกิเลสเหลวทั้งสอง เราก็บอกอย่างนี้นะ เรื่องจับหมูจับหมานี่จับดี แต่จับกิเลสนี่เหลวทั้งสองเลย ท่านทุยจับหมูเก่ง ท่านมีวิชาท่านทำกรุงเหล็กล่อมันเข้าไปเอาอาหารใส่ ก้มนกินอยู่กับคนทุกวันมันจะไปกลัวอะไร เอาอะไรใส่ที่ไหนมันก็นึกว่าให้มันกิน ก็เข้าไป ๆ ทางนี้ก็ໄลเข้าไปนั้น ๆ เรื่อย ได้หลายตัวแล้วก็ใส่รถไปปล่อย ท่านทุยเก่งมาก

จะเห็นได้เรื่องพระราชบัญญัติ ท่านทุยพูด อ้าย สัตว์มันทำไม่รู้ເงานักหนา มองเห็นสีผ้าไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย เจพะอย่างยิ่งผู้ชายเป็นภัยมากกับเขา มองเห็นนี่ ๑) วิ่งหนี ๒) วิ่งบีบเข้ามาเลย ขวิดเลย หลบไม่ทันทำขาดว่าไง มันโกรธมันแค้น คือไปยิงเขาล่ะซิเขามีปืนยิงสลบเขาจะจับด้วยวิธีนี้ เขาไม่ได้คาดได้ฝันว่าหมูจะมีความรู้สึกอย่างไร พอดีปืนถูกเท่านั้น อ้าย มันรู้กันหมดทันที กำแพงสูง ๆ โดยข้ามได้ พังซิ ที่นี่เห็นพวknี้ไม่ได้เลยแหละ แต่กับพระเป็นธรรมด้า แนะนำ อยู่กับพระนี่เห็นคนไม่ได้เลย พังซิท่านทุยพูดเอง ตกลงก็เลยต้องพระจับ พวknี้ท่านทุยต้องไล่หนีไม่จังจะเกิดเหตุ ดีไม่ดีคนอยู่ในบริเวณวัดมันจะไม่เลือกหน้า เดี่ยวมันขวิดอา ว่าันน เลยให้พวknนหนนี

ท่านทุยพยายามจับอาจนได้หมด ท่านใส่คอกเหล็กเป็นระยะ ๆ เอาอาหารไว้ตรงนี้ เอาไว้ตรงนั้น สุดท้ายเอาไปได้จนหมด ไม่มีบอบช้ำ หมูก็ไม่กลัว แต่พวknเจ้าหน้าที่ที่ไปจับไปยิงปืนสลบใส่มัน เพียงนัดสองนัดเท่านั้นที่นี่แตกหมดเลยวัด ทำไม้มันรู้กันอย่างรวดเร็วนะหมู รู้กันทั้งวัดอย่างรวดเร็วเลย เห็นไหมหมูเข้ายังส่งข่าวให้กันทราบโดยดีข้ามกำแพงก็ได้ กำแพงก็เราละทำให้ ที่แรกเรามาไม่ได้คิดว่าจะเป็นอย่างนั้น ก็ทำให้เพียงขนาดว่าไม่ให้ตานมองเข้าไปเห็น ๘๓ เชนต์ เราบอกอย่างนั้นนะ ทำกำแพงที่เราผ่านมาได้เห็นต่า ๆ นั่น เราจะเป็นคนสั่งเอง ผิดก็เรานี่ละ เพราะไม่ได้คิดเกี่ยวกับเรื่องหมูเรื่องหมาอะไร กันแต่คนเข้าไป กลัวจะโผล่เข้าไปยิงสัตว์บ้างอะไรบ้าง เพราะสัตว์อยู่ในวัดนี ทำ ๘๓ เชนต์เรายังไม่ลืมนะ เอาขนาดพื้นทัวนไป เวลาหมูมาโดยดีข้ามเลย

นี่ก็จะติดต่อบอกรรบอินทร์ หมูตัวใหญ่ ๆ ทั้งนั้นอยู่ในวัดไม่น้อยนะ เนื้อที่ตั้ง ๑,๓๑๕ ไร่ เข้าเยี่ยนไว้ตั้งหน้าเราร้านดู กว้างขวาง หมูอยู่ได้ทั่วไป แต่อาหารไม่พอล่ะซิ อันนี้เราก็ซื้อรถให้คันหนึ่ง อย่างนั้นนะ ซื้อรถปิกอัพดูเหมือน ๓ แสนหรือไง ซื้อมาให้ไว้ขันเอามันมาให้ ทั้งพวklingก็ยะอะได้เอาไปปล่อย ลิงก็มีมาก หมูนี่สำคัญ จึงต้องเอกสารไปใส่มันตามสวนเขามา พวklอันนี้ไม่ทัน ต้องเอาใส่รถมา นี่ละที่พอเข้าได้อาคัยกินเวลาในนั้นนะ อาคัยทางวัดได้ให้อยู่ตลอด ถ้าพระไม่ให้มันก็อดตายเหมือนกัน เพราะหมูก็หลายตัวด้วยไม่ใช่น้อย ๆ นี่ที่ว่าด้วยให้ความปลอดภัยแก่สัตว์ พวksัตว์บกสัตว์น้ำอยู่ในนั้นหมด ไม่มีใครไปทำลาย นี่เราก็ทำกำแพงให้ดูเหมือน ๒๐ ล้าน สร้างใหญ่ ๆ

สระสำหรับปลาหมดไปล้านกว่า ให้เข้าเอกสารมาลอกออกเลย ไม่ได้เขียนไว้ เขียนไว้เฉพาะกำแพง เราทำสร่าน้ำข้างในให้หมดไปล้านกว่า ที่นี่สัตว์ทั้งหลายก็อยู่เย็นเป็นสุข

เราไปเห็นสัตวน้ำชุมเย็นนนะ มันเป็นยังไงนะกับสัตว์ ชุมเย็น สัตว์วัดนี้จะมากที่สุด พวกลัตัวบกสัตวน้ำ พวกละเทินน้ำสะเทินบกคืออกเป็นน้ำเต้ม เวลาโน้นเริ่มมีขึ้นประมาณ สัก ๒๐๐ กว่าแล้ว พึงจะเริ่มหนามาแล้ว พอร้อนกิกลับไปใช้บีเรีย เข้าเดยไปเดยมา พวgnี้ พวกลทื่อยู่ประจำนั่นน่าจะไม่ต่างกว่าร้อย พวgnี้มีครอบครัวมีลูกมีเต้า พาลูกอยู่นี่ เลย พวgnนี้ไป ๆ มา ๆ พวกลทื่อยู่เป็นพื้นเป็นประจำไม่ต่างกว่าร้อย เวลาโน้นเพิ่มขึ้น ๒๐๐ แล้ววันน กำลังเพิ่ม มันหนา นีก เป็นสุข ในน้ำกีปลานเต้ม ปานน้อกได้ ออกข้างนอกกีได้เข้าข้างในกีได้ เป็นไปตามกรรมตามอัธยาศัยของมันนั่นแหละ ออกไปตัวไหน ถูกเข้ามาก็ตาย มันออกไปเอง

ทางน้ำโลงไปเลยมันเข้าสระใหญ่ ๆ ได้ทั้งนั้น มันอยากออกไปข้างนอกมันก็ออกไปได้ อยู่ข้างในกีอยู่ได้ แต่ตัวใหญ่ ๆ มันจลัดไม่ค่อยออก ก้าอกกือกออกเวลาน้ำมาก ๆ พอน้ำจะลดมันรีบเข้ามาเลย มาอยู่นั้นเป็นประจำเต้มอยู่นั้น เมื่อวานเราไปตามทุกอย่าง ก้าไปมีแต่อย่างนั้นแหละเรา ไปซอกแซกซิกแซก ตามนั้นตามนี้ เพื่อนำมาคิดด้วยและเพื่อเตือนด้วย บกพร่องตรงไหนเตือน ๆ เรือย ๆ ไป สงสารสัตวนีสัมารมากจริง ๆ

จะเล่าให้ฟังตามนี้ ใจกลางบ้านหลังตากบัวที่แรกให้ฟังนะ มันน่าเล่า ขอบขันดี บ้านหนองแวงนี่ แต่ก่อนไม่มีบ้าน เขารู้ทางบ้านหนองใส มาทำนาที่นี่ เขามานิมนต์ไปทำบุญลานข้าว เข้า เขาดูจะขันข้าวขึ้นยุงขึ้นฉาง เขายินยอมทำบุญก่อนที่จะขันข้าวขึ้นจากลานข้าวเขา พอดีระยะนั้นเรากีบัวใหม่ด้วยได้พรมชาเดียว พังบัวได้พรมชาเดียว ปืนนับบัวที่แรก เรียนสวามนต์จบ เรียนปาฏิโมกข์จบ ยังไม่ได้เรียนคากาลีคำเทศนานว่าการ อยู่ ๆ เขากีมานิมนต์ไปทำบุญบ้าน เขารีบกับบ้านหนองแวง แต่ก่อนนั้นจะมีลักษณะสามหลังค่าเรือนเท่านั้นเอง เดียวนี้เป็นบ้านใหญ่แล้ว ที่นี่เขากีนิมนต์ไป วัดนั้นก็อย่างนั้นล่ะซึ่ง เพราะจะนั่นวัดนี้จะไม่รับนิมนต์ที่ไหน ไม่รับนะ ก้าหากว่ารับ ตอนเช้าจะเหลืองอร่าม อยู่ในท้องตลาด พระในวัดจะไม่มี มีแต่เรื่องหากิน เรื่องอรรถเรื่องธรรมจะไม่มี นี่เราตัดอกหุด วัดนี้จะไม่รับนิมนต์โดยทั้งนั้นไปปัจจนที่นั่นที่นี่ หากมีความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษเราจะเป็นผู้จัดให้เอง ก้าธรรมดาว่าไม่รับ

ที่นี่เขากีนิมนต์ พระวัดโยธาฯ จะจะไม่มีพระติดวัด นิมนต์ไปงานนั้นไปงานนี้ ตอนเขาก็จะขันข้าวขึ้นบ้านขึ้นเรือนเขา เรากีถูกนิมนต์ ท่านพระครูให้เราเป็นหัวหน้า ก็ไม่มีพระนี่ พรมชาเดียวเป็นหัวหน้า พวgnนีกีพวกลเดียวกับพรมชาเท่ากันแต่อ่อนกว่าเรา บัววันอ่อนกว่าเรา พึงบัวกีมี ไปเรากีมีหนังสือพก หนังสือนี้เป็นวิชาหากิน คือมี

เทคโนโลยีที่หนึ่งอยู่ในนั้น ไปที่ไหนจำเป็นก็เอานี้มาเทคโนโลยี กินข้าวต้มข้นมเข้าแล้วมา พอกดีวนนั้นไปปั้นเสร็จแล้วก็เทคโนโลยี ก็เอาหนังสือนี้ออกเทคโนโลยีบลลงไปแล้ว

อยู่ ๆ เขาก็ยกขวนกันมาอีก นี่ท่านเทคโนโลยีบลลงแล้วหรือ ไอคันนั้นเรารอยากตามฟ้ามัน มันตายแล้วยังก็ไม่รู้ ยังอยากรตามฟ้าอยู่นั่นมโนໂທ นี่ท่านเทคโนโลยีบลลงแล้วยัง อยู่ ใจบลลงแล้วก็ไม่รู้ก็แล้ว ให้ท่านฉันเพลเลียก่อน ตอนนั้นฉันเพลอยู่นั่น ให้ท่านฉันเพลเลียก่อนเทคโนโลยีเมื่อไรยากอะไร เรายากฝ่าอีตานี่เหลือเกินนะ คนหนึ่งอาจจะแตกแล้วไม่มีอะไรเทคโนโลยี ก็เทคโนโลยีหนังสือนี้หมดไปแล้วจะเอาอะไรไปเทคโนโลยี ก็บัวชได้พูดชาเดียว นี่ที่มันโนໂທมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เห็นเปิดเห็นໄก์ແຄวนนั้น สูอย่ามาผ่านกูนะ กูโนໂທตั้งแต่ปีนั้นยังไม่ลืมนะ เห็นໄก์เห็นเปิดແຄวนนั้นพูดหยอกเขา กูโนໂທ เด็กเล็กเด็กน้อยอย่ามาผ่านนะ กูโนໂທยังไม่ทันหาย กูโนໂທตั้งแต่ปีนั้นละ

บ้านนี้ล่ะ พอดันจังหันเสร็จเรียบร้อยเขาก็มาสาย ๆ อีตานนั้นก็พูดอย่างนั้น จะไปยากอะไร ให้ท่านฉันเพลแล้วค่อยเทคโนโลยีเมื่อไรก็ได้ ก็แกไม่ได้เทคโนโลยีนี้ ผู้เทคโนโลยีเป็นเรานี่นะมันโนໂທ อยากฝ่าอีตานี่ ที่นี้เวลาฉันเพล ไม่ลืมนะ ขมนนางเล็กแผ่นเดียวฉันครึ่งหนึ่งก็ไม่หมด มันแค้นมันคับหัวอก คิดหาแต่คำเทคโนโลยี ก็เราไม่มีอะไรเทคโนโลยี บัวชได้พูดชาเดียวเอง ตั้งแต่บัวชมาในชีวิตของพระมีครึ่งนั้น นี่ก็ถึงใจเหมือนกัน เราอะไรถ้าถึงใจถึงจริง ๆ อันนี้ก็ยังไม่ลืม เพราะจะนั้นเห็นสัตว์อะไรร่วงผ่านหน้า สูอย่ามาผ่านนะ กูยังโนໂທไม่ถอย บ้านหนองแวง พวກเปิดพวກໄก์พวກหมูพวกหมา ผู้คน เด็กเล็กเด็กน้อย บอก สูอย่าผ่านหน้ากู ตาภูกำลังแดงอยู่เดี่ยวนี้นี่ กูโนໂທ เลยถืออาเป็นความตล咯มาเรื่อย

เวลาจะตายจริง ๆ มันก็เทคโนโลยีได้นะแปลกอยู่ คับหัวอกหมด ฉันขมนนางเล็กแผ่นเดียวครึ่งแผ่นก็ไม่หมด กลืนไม่ลง วันนั้นฉันได้เท่านั้น ฉันเพลอะไรมิได้เลย คิดหาแต่คำเทคโนโลยีจะเอาอะไรเทคโนโลยี ก็ได้ภาษิตอันหนึ่งมันติดอยู่ในใจ จิตเต สงกรลภูເຊ ทุกคติ ป้าภูิกุข่า นิกไม่ลืมนະພರະມັນຝຶກ แปลว่า ถ้าจิตเคร้าหมອງแล้ว ทุกคติเป็นที่หวังได้ แล้วອົກບາລີ່ຫົ່ງກົກທັບກັນໄປ จิตเต օສງກລົງເຊ ສຸດຕิ ป้าภูิกุข่า ถ้าจิตຜ່ອງໃສแล้ว ສຸດຕິເປັນທີ່หวັງໄດ້ ຈິຕເປັນຂອງສຳຄັນມາກ ວ່ານັ້ນນະ ທ່ານັ້ນລະ ເຮົກໄດ້ภาษิตນີ້ຂຶ້ນໄປເທົ່ານີ້ ເທົ່ານີ້ຈະຕາຍຈົງ ບໍ່ນີ້ເປັນເດືອນພຸດສິຈິກາກຳລັງໜາວນະ ນີ້ເໜືອແຕກໜົດເລຍ ຂາດນັ້ນມັນຈະລືມໄດ້ຢັ້ງໄຟ ມາວາ ທ່ານີ້ເໜືອແຕກ ດືອນມັນຈະຕາຍ ມັນໄມ້ໃໝ່ ເໜືອມັນຍາງຕາຍ ເທົ່ານີ້ພວກຜ່ານໄປໄດ້ ໂທ ເກືອບຕາຍນະເທົ່ານີ້

ເທົ່ານີ້ແລ້ວພວກເພື່ອນໄປດ້ວຍກັນອຍຸກົກທ່າກັນ ພວກເພື່ອນກັນ ສມມຸດວ່າເຮົາເປັນຫ້າໜ້າ ດືອນເຮົາວ່າກ່ອນເພື່ອນເຊຍ ທ່ານີ້ອົກມາແລ້ວ ໂອ້າ ເທົ່ານີ້ເຂົ້າທ່າດີອູ້ນະ ເທົ່ານີ້ດືນະອຍາກຕາຍເຫຼືອເຮົກວ່ານັ້ນ ອົຍ່າມາຜ່ານນະເວລານີ້ມັນກຳລັງໂທ ເອົາ ເທົ່ານີ້ດືຈົງ ຢັ້ງ

อย่างตายอยู่หรือ รับไปหาลองฝึกนานะ เข้าท่านะ เทศน์ดีนะ เรายังเดินเตรยไปเลย พอกลับมาถึงวัดนี้ไปค้นเอาหนังสือท่านเจ้าคุณอุบาลีมา ไปหาคันเล่มใหม่ ๆ ท่าน เทศน์กัณฑ์ใหญ่ดี ๆ ชอบ เจอกันที่นั่นมาท่องเลย ท่องคล้องยิ่งกว่าป้าภูโมกซ์ ที่นี่ไป ใหญ่กูไม่ตยาแผละ กูจะยกคัมภีร์นี้ขึ้นเทศน์ พอเรียนกัณฑ์เทศน์จบเรียบร้อยแล้ว ท่อง เมื่อป้าภูโมกซ์ ไปไหนไม่อุดตายแผละที่นี่ เลยไม่ได้เทศน์อีกเทศน์กัณฑ์นั้นจน กระทั้งป่านนี้นະ หายเงียบไปเลย เทศน์กัณฑ์นั้นท่องได้เมื่อป้าภูโมกซ์ นีละที่ว่าเรา ไม่ลืมนะ ฝังลึกมากจนคับหัวออกเลย จะเอาอะไรเทศน์ให้เข้าฟัง กีบวชพธรรมเดียว นี่ เราไม่ลืม

คิดเหียบเข้ามา ๆ จนกระทั้งปัจจุบัน มันเลยไปขับขันอยู่นั่นละ ที่มันคับแค้นหัว อกจนจะตาย นี่เรียกว่าจนตระกในเวลาเทศน์มีนั้นเป็นที่ฝังลึกในหัวใจ จากนั้นมาแล้วก็ ไม่ได้เทศน์ ที่นี่เรียนไป ๆ มันกู้ไว เวลาจำเป็นเทศน์มันกู้ไวไปได้ จนกระทั้งมาทุกวันนี้ จึงย้อนหลังไปคิดถึง นี่พุดถึงเรื่องสงสารสัตว์ ไม่สงสารแต่สัตว์บ้านแรงเท่านั้น บอก สู อย่ามาผ่านกูนะ กูยังโมโหไม่ถอย พากสัตว์เข้ากิ่งตามประสาของเข้า เราเลยเอาเรื่อง ของเขามาเป็นเรื่องขบขัน มาโมโหให้เข้า กูยังโมโหตั้งแต่โน้นยังไม่ถอย สูอย่ามาผ่านกู นะสูถายหมดนะ พุดตกลไปอย่างนั้น ขบขัน เวลาคับแคบตีบตันมันจะตายจริง ๆ นะ เราไม่ลืม ໂຣ ๆ ๆ ได้ภาษิตเดียว แล้วภาษิตนั้นก็เลยไม่ลืมจนกระทั้งทุกวันนี้

พุดถึงเรื่องสงสารสัตว์สงสารจริง ๆ เห็นจึงโกรธจึงเก็บมันวิ่งผ่านมานั้นบอกคนขับ รถเลย นั่นจึงเหือนะ บอก ให้หลีกเข้าหลบเข้า พากสัตว์เล็กสัตว์น้อยอะไรมีให้ทับ ไม่ให้เหียบเข้าสงสารเข้า นั่นหัวใจหนึ่ง ๆ เมื่อันกับเรานี่ จิตมันเข้าไปอยู่ในนั้น เวลา นั้นเขามาเสวยกรรม เป็นอย่างนี้ ๆ เป็นระยะ ๆ สัตว์โลกเสวยกรรมตามวาระของตน ๆ เมื่อันกันหมด เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ดูถูกกันว่า ใครต่ำใครสูง ใครโง่ใครฉลาด ใครมั่งมีครีสุข ใครทุกข์ใจจน ไม่ให้ประมาทกัน เขามารับวาระตามวาระของกรรมเข้า พอผ่านนี้ปีบเข้าสูงกว่าเราได้ เป็นอย่างนั้นนะ คนที่สูง ๆ กลับต่ำก็ได้ สัตว์และคนที่ ต่ำ ๆ กลับสูงก็ได้ พอหมดาวาระของกรรมนີ້ผ่านไป ๆ จนกระทั้งถึงนิพพานแล้วจึง เรียกว่าหมดปัญหาโดยสิ้นเชิง เรื่องกรรมจะไม่เข้าเฉียดได้เลย ไม่มี

แต่สำหรับราตุขันธ์นີ້ อย่างพระพุทธเจ้าท่านเส็จไปปินพพาน วันนั้นตั้งหน้า เสด็จไปปินพพาน พระญาณหยิ่งทราบเรียบร้อยแล้ว วันนี้ครบกำหนดที่จะไปตายพุดจ่าย ๆ เดือนหก เพ็ญ ท่านเส็จออกไปเลย จะไปตายเมืองกุสินารา พอไปถึงกลางทาง นีละ กรรม เรื่องราตุเรื่องขันธ์นั่มติดตามกันได้ ราตุขันธ์เป็นสมมุติ บำเพ็ญกรรมเหล่านี้เป็น สมมุติมันก็เข้ากันได้ แต่จิตที่เป็นวิมุตติแล้วไม่มีอะไรเข้าถึง พอไปถึง โอຍ อาบน้ำ เรา หนีอย ลาดผ้าสังฆภูมิให้เราพักสักหน่อย เราหนีอยมาก จะเสด็จไปปินพพาน แล้วก็

บอกให้ไปตักน้ำมาให้เราดื่มหน่อย เราหัวน้ำมาก ท่านว่าจัน พะอานนท์ก็ไปตักน้ำครั้นเวลาลงไปตักน้ำ ตักที่ไหนน้ำขุ่นเป็นตมเป็นโคลนไปหมด กลับมา เอาบาตรนะไปตัก แต่ก่อนท่านไม่มีบริหารฟุ่มเฟือยอะไรเหมือนเราทุกวันนี้ เอาบาตรไปตักน้ำ กลับมาไม่ได้น้ำเลย เป็นอะไร อย่างน้ำขุ่นเป็นตมเป็นโคลนไปหมด ไม่ทราบเป็นยังไง น้ำก็ไม่ใช่น้ำน้อย ๆ น้ำมาก ๆ ทำไมจึงขุ่นเป็นตมเป็นโคลนไปหมด

ท่านก็รับสั่ง เอ้อ ถูกแล้ว ผ่านที่ อันนีลักระรุ่มของเรานั่นเห็นไหม แต่คราวเป็นพ่อค้าเราไกวัวต่าง พวโค ไลโคต่างโคงะไรไปค้าไปขาย โคตั้ง ๔๐๐-๕๐๐ ตัวลงไปกินน้ำขุ่นเป็นตมเป็นโคลน แมพวโคเดียวกันก็จะกินน้ำไม่ได้ เพราะขุ่นเป็นตมเป็นโคลนไปหมด นี่ลักระรุ่มของเรามาสนองเรา เอ้า ที่นึกกลับไปอีก บอกพระผ่านที่ คราวนี้จะใส่ละผ่านที่ กลับไปครัวนี้น้ำใสสะอาด ตักมาให้พระพุทธเจ้าดื่ม แนะนำอย่างนี้ นี่ลักระรุ่ม ชาตุขันธ์เป็นสมมุติ น้ำก็เป็นสมมุติ กรรมก็เป็นสมมุติ ก็เข้ากันได้ พอรับสั่งกลับไปตักน้ำมาใสสะอาดสุดยอดเลย นี่ลัมมันตามกัน พระองค์รับสั่งทันที เอ้อ ถูกแล้ว ผ่านที่ นีกกรรมของเราติดต่อง คราวที่เราเป็นพ่อค้าโคต่างนั้น เราไลโคต่างไปค้าไปขาย แล้วโคต่างทิวน้ำลงไปกินน้ำ ลงไปมากต่อมากเลยกวนน้ำให้ขุ่นพวโคทั้งหลายก็เลยจะกินน้ำไม่ได้ เพราะโคมันกวนน้ำเอง นี่แหล่กรรมของเราติดตามมา เพราะฉะนั้นน้ำจึงขุ่น เอาที่นึกกลับไปอีก ครัวนี้ได้น้ำใสสะอาดมา เป็นอย่างนั้นแหล่ เรื่องกรรม ท่านจึงไม่ให้ประมาทนะกรรม

เรื่องกรรมนี้ใหญ่โตมากที่สุด กิเลสนี้ลบสุดยอดเลยนะ จะไม่ให้สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตัว กมุสุสโภมุทิ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกันหมด แต่กิเลสก็สอนแบบเดียวกัน ลบไม่ให้มีกรรมดีกรรมชั่ว บำบูญนรภสารรค แล้วผู้ใดที่เชื่อตามกิเลสนี้ จมด้วยกันทั้งนั้น ๆ เชื่อตามพระพุทธเจ้า ขึ้นได้ ๆ เพราะพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก สอนอะไรผิดเพี้ยนไปไหน กิเลสเป็นตัวเม็ดตือ มันจะสอนด้วยความจริงมาจากไหน มีแต่ความจอมปลอมหลอกหลวงเท่านั้นสอน

พอพุดอย่างนี้แล้วเราก็ได้เน้นหนักถึงเรื่องศาสนาอีกนั้น เวลาเนื้มหาใจเราศาสนาเป็นโล่บังหน้า ตัวพิษตัวภัยอยู่ข้างหลัง ศาสนาเป็นคำที่สัตว์โลกตายใจ จึงเอาคำว่าศาสนาไม่ออกหน้าหลอกหลวงลัตตวโลก ตัวมหาภัยมันอยู่ข้างหลัง ศาสนาเป็นโล่บังหน้า ๆ มหาภัยอยู่ข้างหลัง นี่มหาภัยทำลายลัตตวโลก ลูกلامเข้ามาในเมืองไทยเรานะ เมื่อสองสามวันเราก็ได้เทศน์แล้ว มันก็มีอะไรอยู่ในจิตใจได้นั่นแหล่ กลัวพื้นท้องชาวไทยเราจะลุ่มหลงไปตามกลมายาของมหาภัยนั้น เดียวจะมาหลอกศาสนานั้นดี ศาสนานี้ดี แล้วก็เอาอะไรมาล้ออีกด้วยนะ เครื่องล้อมันมี ศาสนาเดินตามหลังมา แล้วมหาภัยอยู่ทางจากหลังอีก แล้วเอาอันนั้นมาล่อ อันนี้มาล่อล่ซิ ไปถือศาสนาเข้าจะได้ดีบได้ดี

ตอบค่าจ้างรางวัลให้แบบนั้นแบบนี้ มันจะมาหาลายแบบนั้น ระหว่างให้ดี นี่คือเครื่องล่อติดปลายเบ็ด เครื่องล่อหงษ์ hairytail ไม่เป็นอยู่ลึกๆ ข้างหลัง นี่จะมหากย้อย ข้างหลังมันจะมา แล้วจะทำลายพุทธศาสนาเราให้แหลกไปหมดนะ

ศาสนาเหล่านี้ก็ได้พูดแล้ว เอาอะไรยืนยันกันวะ ศาสนาใดก็ตามไม่เคยเห็น ศาสนานั้นเอาเป็นตัวเป็นตนอันเลิศอันเลอมาสอนโลก ว่าข้าได้มาจากศาสนานี้ ข้าเป็นอย่างนั้นๆ นี่ไม่มี ส่วนพระพุทธศาสนาของเรานี้มี ไม่ว่าพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า พระองค์ได้ สักขีพยานคือความเลิศเลอ ๑) ความเป็นพระพุทธเจ้า ๒) สาวกทั้งหลายที่ได้รับการแนะนำสั่งสอนในทางที่ดีบีที่ดีจนถึงขั้นเดิลิค สำเร็จเป็นขั้นเดิลิค เป็นอรหัต อรหันต์ขึ้นมา นี่เครื่องหมายของความเลิศแห่งพุทธศาสนาของเรา ได้แก่ผู้ลึกล.es มีมากจำนวนเท่าไร ถึงขนาด สงฆ์ สรณ์ คุจฉามิ มีมากใหม พระสงฆ์ที่เป็นสรณะของพวกราเป็นพระสงฆ์ประเกทที่ลึกล.esแล้วนี้ทั้งนั้นๆ ถ้าว่าธรรมกือธรรมที่เดิลิค ศาสนาองค์เอกเดิลิค ๓ รัตนตรัยนี้เรียกว่าเดิลิคด้วยกันทั้งนั้น ที่นี่ศาสนาเหล่านั้นมีอะไรเดิลิค มีแต่เอามาหลอกลวงเฉยๆ เอาสักขีพยานเข้ามาก็ไม่มีที่จะเห็นความเลิศเลอ แล้วผู้ที่สำเร็จมาจากศาสนานั้นๆ เอาอะไรมาแสดงก็ไม่มี สำหรับพุทธศาสนานี้ออกผางเลยฯ เพราเป็นของจริง ท้าทายได้เต็มสัดเต็มส่วน อย่างเป็นพระอรหัต สงฆ์ สรณ์ คุจฉามิ นี้ออกจากพระพุทธศาสนาเท่านั้น

นี่ของเดิลิคเลืออยู่ในพุทธศาสนานี้นั่น ให้จำให้ดี ของที่เล่าวตามที่หลอกลวง สิ่งที่ตั้งตัวว่าเป็นข้าศึกต่อศาสนาหลอกลวงสัตว์โลก นี่เป็นสิ่งที่เลวร้ายมากที่เดียวให้ระวังให้ดี มาทุกแบบทุกฉบับนะเวลาที่ให้ระวัง อย่าไว้ไม่เตือนนะ เราเตือนทุกแบบทุกฉบับ ถ้าไม่เตือนจะจะได้ เพราะความโน่กับกิเลสที่มันจะลடาดแหลมคมเข้ากันได้จ่าย ลากไปทันที เลย ถ้ามีธรรมแทรกเข้าจะไม่ถูกกลางง่ายๆ จะพินิจพิจารณาเสียก่อน ยิ่งได้ยินคำครูบาอาจารย์สอนด้วยแล้วยิ่งจะนำมาเป็นข้อเทียบเคียงแล้วปลีกตัวออกได้ ถ้าไม่ได้พิจารณาเสียก่อนนี้ติดแน่ๆ ก็ต้องหาเรื่องความลลดาด คนลลดาดเข้ามาหลอกลวงคนโน่ ล่ะซิ พวกรนี้มันลลดาดตามแบบของกิเลสนั้นแหลก ให้ระวังให้ดี

เราวอกแล้วว่าศาสนาใดๆ ก็ตามไม่ประมาท เอาความจริงมาพูดกัน มีแต่คลังกิเลสเป็นเจ้าของศาสนา มันจะหาความสะอาดสะอ้านมาจากการ พึงชิ่ง กิเลสยกตัวขึ้นมาเป็นศาสดานสอนเขา กิเลสเต็มหัวใจ มันก็มีแต่คำพูดว่าเป็นศาสดานๆ หัวใจมันเป็นมูตรเป็นคุณเป็นสั่วมเป็นถานเหมือนโลกทั่วๆ ไป แล้วจะเอาอะไรมาวิเศษยิ่งกว่าบริษัท บริหารที่มานับถือศาสนาของเขาล่ะ มันก็แบบเดียวกัน ส่วนพระพุทธเจ้าของเรามาเลิศมา ตั้งแต่ขณะตรัสรู้ที่แรก ผางก็จ้าหมดเลย แล้วนำนี้มาสอน บรรดาสาวกทั้งหลายได้ยิน

ได้ฟังบรรลุธรรมฯ จนกลایมาเป็น สงฆ์ สรณ คุจลามิ นานี้ อดได้ที่เดียวไม่ต้อง
สงสัย ศาสนาເອກគື້ພຸතຮສານາຍ່າລືມ ແລ້ວຍ່າຫລັງນມງາຍໄປຕາມມັນນະ ໃຫ້ຈຳໃຫ້ດີ

ອັນນີ້ເລີສໄມ້ມີອະໄຣເກີນນີ້ແລ້ວພຸතຮສານາຂອງເຮົາ ເກີດມາກີ່ຮ້ອຍກີ່ພັນຈາຕົກຕາມ
ຈະໄມ່ພບພຸතຮສານາຈ່າຍໆ ນະ ພບແລ້ວຄໍາກຽມຢັງເໜີຍວແນ່ມັນຄົງມາກ ມັນກີ່ໄມ່ຍອມ
ໃຫ້ເກີດຄວາມເຊື່ອຄວາມເຄັກພເລື່ອມໄສປົງບົດຕາມຮຣມໄດ້ເລີຍ ແລ້ວກິຈມໄປໜູ້ອຸລະກ
ທ້ວ່າ ໄປນັ້ນແລະ ເວລານີ້ເຮົາໄດ້ເກີດມາພບພຸතຮສາ ສາສນານີ້ເປັນສານາຫຼັ້ນເອກຫຼັ້ນ
ເຢືຍມຈິງ ທີ່ ດື່ມ ພຸතຮສາ ເຮືອກວ່າສາສນາຄູ່ໂລກຄູ່ສົງສາ ຜູ້ສ້າງບາມກີ່ອາສີຍສານານີ້
ແລະ ສາສນາເຫຼຸ່ນນີ້ແຕ່ເຄື່ອງຫລອກລວງ ຈະເປັນບາມມີບາມແມ່ທີ່ໃຫ້ມາຈາກໃຫ້
ນອກຈາກມາຫລອກໂລກ ນີ້ລະທີ່ວ່າສາສນາເປັນເຄື່ອງຫລອກລວງນະ ອຣມຈາຕີທີ່ອູ່ກາຍໃນ
ນັ້ນດີ່ມາກັບຂອງຫົວໃຈລັດວິໄລ ມາກັບນັ້ນຍູ້ຂ່າງໃນ ໄປທີ່ໃຫ້ຮູກຮານໄປເຮືອຍໆ ເອຸທຸກ
ແບບທຸກລັບບັບ ກັບແບບຂອງກີເລສມັນຈະເຂົາຄວາມສົງບ່ຽນເຢືນມາຈາກໃຫ້ ໄປທີ່ໃຫ້ເປັນຝືນ
ເປັນໄຟໄປເຮືອຍໆ ນີ້ລະທີ່ເຂົາເຮືອກວ່າສາສນາການບ້ານການເມືອງ ເຮົາທີ່ໄດ້ຍືນມາທ້ວ່າ ໄປກີ່ໄດ້
ຍືນອ່າງນັ້ນ ການບ້ານການເມືອງທີ່ສາສນາຂອງກີເລສ ສາສນາຂອງອຣມຈິງ ໂມ່ເປັນອ່າງ
ນັ້ນ ໃຫ້ຮັມດະວັງນະ

ນີ້ເຮົາກີ່ຄົດວິຕົກວິຈາරົນທຸກລົ້ງທຸກອ່າງ ອ່າງວັດຖຸເຄື່ອງໜ່ວຍຈາຕີບ້ານເມືອງຂອງເຮົາ
ນີ້ ພວກເຮາຈາວໄທຍ້ງປະເທດທີ່ນັບຄື່ອພຸතຮສານານີ້ຄວະຈະວູສຶກຕົວຕລອດ ທັ້ງຈາວບ້ານ
ຈາວວັດມີຫົວໃຈດ້ວຍກັນ ເປັນລູກຂອງຈາວພຸතຮດ້ວຍກັນ ຄວະຈະມີການເຂັ້ມງວດກວດຂັ້ນໃນການ
ຮັກໝາສມບັດຂອງຕົນໃນຈາຕີໄທຍຂອງເຮົາດ້ວຍກັນຄື່ຈະຖຸກ ໄນໃໝ່ວ່າໃຫ້ເຫົາທຳນັ້ນ ເຮົາຍູ້
ຄອຍຍົກໂທໝເຂາຄອຍໃຫ້ຄະແນນເຂາ ທັ້ງ ທີ່ຄະແນນເດີຍກີ່ໄມ້ມີ ມີແຕ່ຄວາມເລວເຕັມຫົວໃຈ
ເຫົາທຳຄຸນຈາມຄວາມດີເຕັມເນັດເຕັມຫົວຍ່າຍຈະໄປຕັດຄະແນນເຂາ ໄປເພີ່ມຄະແນນເຂາທັ້ງ ທີ່ເຮົາເປັນໂມຜະ ຄວາມໂງເຂົາເບາປັ້ງຄູາ ຄວາມຫຍາບໂລນເປັນຫົວເຕ່າອູ້ໃນກະດອງກີ່ຄົວ
ເຮົານັ້ນອົງ ໄນໄດ້ມອງດູບ້ານເມືອງເຂົາເປັນຍັງໃຈ ເຂົາກ້ວ່າຫ຾ໄປຢັງໃຈເພື່ອເຫັດຫຼັບ້ານເມືອງ
ຫຼືເພື່ອທຳຄວາມລ່ົມຈົມແກ່ບ້ານເມືອງເໜືອນເຮົານີ້ໃໝ່ ອາຍາວ່າອ່າງນັ້ນນະ

ເຮົານີ້ມັນເປັນອ່າງນີ້ ໄດ້ຈະທຳອະໄໄມ່ສົນໃຈ ຄອຍແຕ່ຈະໄປຕັດຄະແນນເຂາ ໄປໃໝ່
ຄະແນນເຂາ ທັ້ງ ທີ່ເຮົາໄມ້ມີຄະແນນອະໄໄລ ຄວາມດົບຄວາມດີເທົ່າເນັດທິນເນັດທາງໄມ້ມີ
ເຂາທຳຄວາມດີເຕັມບ້ານເຕັມເນື່ອງ ແລ້ວໄປໃຫ້ຄະແນນເຂາທັ້ງ ທີ່ເຮົາເລວທີ່ສຸດ ມັນເຂົາກັນໄດ້
ໃໝ່ ພິຈາຮັນຊື້ ເຮົາຍ່າໃຫ້ເປັນຄົນປະເທດນີ້ ຕ້າເປັນພຣະອຍ່າໃຫ້ເປັນປະເທດນີ້
ໜັກບ້ານໜັກເມືອງໜັກສາສນາ ຕ້າວ່າເປັນພຣະຈິງ ແລ້ວຕົ້ນດູອຣຄູອຣມ ພິຈາຮັນ
ໂດຍອຣດໂດຍອຣມ ອະໄຣທີ່ເປັນຄວາມຄູກຕົ້ນພຣະພຸතຮຈຳຈະສອນໃຫ້ດຳເນີນໄປຕາມນັ້ນ
ອ່າມາຂັດອ່າມາແຍ້ງ ອ່າມາເຕະມາຄືບມາຍັນສາສນາ ມັນຈະເປັນກາຍັນຕົວເອງໃຫ້ພັ້ງລົງ ມີ

หน้าซ้ายนชาติบ้านเมืองเราให้พังไปโดยความไม่เอาไหน โดยความดูถูกเหยียดหยาม คนอื่นที่เขาร่างความดีนั้นแล จะไม่เป็นอะไรนะ

มันควรจะคิดนะเมืองไทยเรา คนมีหัวใจทุกคน คิดหมวดเมืองไทยไม่ว่ามารวاس ไม่ว่าพระในพุทธศาสนาที่เป็นศาสนาของชาติไทยเรา เราเกิดอยู่ในเมืองไทยต้องถือสมบัติในเมืองไทยนี้เป็นสมบัติของตัวเอง และมีความเชื่อมงวดกวัดดันในการรักษาและในการส่งเสริมถึงจะถูก การเหยียบย่าทำลายไม่ถูก ผิดอย่างยิ่งที่เดียว เป็นเลี้ยงเป็นหนามเป็นหนอนป้อนใส่ oxy ในนั้น เกิดประโยชน์อะไร อันนี้ข้อหนึ่งนะ มันอดคิดไม่ได้ ก็เราหนุนของเราตลาด นอกจากราชพูดหรือไม่ราชพูด หุ้นวงตาบอดไปเลี้ยเท่านั้น เรื่องอดคิดอดรู้นี้อดไม่ได้นะ ก็มันพิจารณา จิตเป็นนักวิชี ลิ่งที่จะมาล้มผั้กับจิตที่เป็นนักวิชี มันจะอดทนกันได้ยังไงจะไม่ให้รู้นั่น มันต้องรู้ สำคัญที่ควรอุกไปเป็นประโยชน์มากน้อย จะเป็นความเสียหายยังไงบ้าง ท่านก็คิดใครครวญพิจารณา อะไรไม่เป็นประโยชน์ตัดไว้เสีย เข้าลิ้นชักไว้เสีย อะไรเป็นประโยชน์ก็นำมาใช้เท่านั้น

เพราะฉะนั้นชาติไทยของเราควรจะช่วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทั้งชาวบ้านชาววัด อย่างนี้มันถึงจะเบ่งบานขึ้นเรื่อยๆ ในชาติไทยของเราสมเป็นชาติพุทธศาสนา เป็นชาติไทยที่เรียกว่ามีพุทธศาสนาเป็นพ่อเป็นแม่ของเรา ให้พากันดูแลกันช่วยกันทั้งฝ่ายพระฝ่ายมารวاس นี้จะเป็นความเมะสมอย่างยิ่งที่เดียว อย่ามาคอยดูถูกเหยียดหยาม คอยตัดคะแนนกัน คอยให้คะแนนกันทั้งๆ ที่เราเป็นโมฆะ ไม่เกิดประโยชน์อะไร อันนี้สำคัญมาก วันนี้พุดเท่านั้นแหล่งนะ เอาละพอสมควร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd